

ELECCIONS MUNICIPALS 2007

El PSC i ERC fan una seixantena de pactes

● El major nombre de pactes estables de govern els han establert el PSC i ERC. Malgrat aquesta aparença de desacord escenificat, amb els diferents graus de crisi, a Barcelona, Blanes o Figueres, socialistes i republicans han pactat en 61 municipis. Aquests pactes són en totes les fórmules

possibles entre les dues formacions. Això és, entre els independents de PM i els d'AM, entre el PSC i AM, entre el PSC i ERC i entre PM i ERC. De pactes directes entre les primeres sigles dels dos partits, PSC i ERC, n'hi ha hagut en 44 municipis: 15 a la demarcació de Barcelona, 6 a les comarques gironines, 11 a les Terres de Ponent i 12 a les comarques meridionals.

Alguns d'aquests pactes s'han d'entendre com el tripartit que no ha estat. En força municipis, ICV-EUIA-EPM no va obtenir representació i no van poder assolir el nivell de pactes tripartits que s'esperava i que tant va témer i denunciar CiU. Aquesta davallada ecosocialista ha estat especialment pronunciada a les comarques gironines, on ICV va perdre el seu representant a la Diputació de Girona i no tindrà l'oportunitat que esperava de ser al govern. ERC i el PSC han pactat per governar junts les diputacions de Girona i de Lleida. Segons aquests pactes, el PSC, amb més diputats provincials, cedeix la presidència d'aquestes corporacions a un representant d'Esquerra Republicana. Després de l'acord per a la Diputació de Lleida, que implicava un acord en alguns ajuntaments i en consells comarcals, i sobretot després del pacte per a la Diputació de Girona, semblava que, per efecte dominó, tots els pactes següents afavoririen les dues formacions. N'hi ha continuat havent de desfavorables pels dos costats, segons les necessitats de cada municipi. Els dos partits havien proclamat sempre la seva preferència pels acords estables en clau local.

La «sociovergència» en quaranta exemples

● La *sociovergència* o pacte de centralitat política funciona en quaranta municipis del Principat: 17 de la demarcació de Barcelona, 8 de les Terres de Ponent, i 7 de les comarques meridionals.

Els convergents s'han fet un fart d'acusar el tripartit de fe la pinça per esclafar-los i exterminar-los, però han aconseguit tancar pactes amb el PSC en quaranta municipis, sense comptar els acords amb ERC en 43 poblacions, com ja s'explica a la plana anterior.

Certament, la *sociovergència* també s'ha d'anàlitzar en clau local, mai segons una estratègia d'abast nacional. Tampoc no afecta grans municipis, tret de Banyoles, l'única capital de comarca *sociovergent*. Tret d'algun municipi de l'àrea de Barcelona, com Mollet del Vallès, Montcada i Reixac, Ripoll i Sant Quirze del Vallès, tots són municipis petits o mitjans.

Dels quaranta pactes *sociovergers*, CiU és la força que en surt més beneficiada, amb 24 acords de govern. El PSC és la força més beneficiada pels pactes a la demarcació de Barcelona: obté 10 alcaldies, contra les 7 de CiU. En canvi, a la resta del país la descompensació afavoreix CiU. A les comarques gironines, els socialistes fan cinc alcaldes de CiU, mentre que els convergents només en fan dos del PSC i un de PM. Paradoxalment, a Querol, que havia estat un gran feu de CiU i és el lloc de vacances del president Pujol, CiU ha pactat amb els independents de Progrés Municipal (PM) per cedir-los l'alcaldia.

A les comarques de Lleida, el PSC fa sis alcaldes de CiU i els convergents fan dos batlles socialistes. A les comarques meridionals, les llistes de l'òrbita socialista fan sis alcaldes convergents i CiU fa un alcalde del PSC.

L'efecte multiplicador d'una dotzena de pactes estranys

● De pactes estrambòtics o contra natura no n'hi ha pas tants, però han tingut una repercussió mediàtica enorme. A les comarques gironines i a les meridionals s'ha parlat tant dels pactes de Castelló d'Empúries i de Mont-roig del Camp i de Camp, que podria fer pensar que tots eren d'aquesta mena.

En total, d'aquests pactes que tant animen les tertúlies i els teòrics de la ciència política, només n'hi haurà hagut una dotzena. Alguns pactes s'han d'entendre en clau local, però pel que fa a acords entre ideologies sobten.

Per exemple, en cinc municipis hi ha pactes en què s'hi han implicat Esquerra i el Partit Popular: a Palau Solità i Plegamans, en què fan alcalde un membre de CiU; a Castelló d'Empúries i a Mont-roig del Camp, en què el PP fa alcalde un republicà; a Benavent de Segrià i a Torres de Segre, en què fan batlle un socialista.

El PSC i el PP governaran junts a Cervelló, a Sant Pere de Vilamajor, a Roses, a Benavent de Segrià i a Torres de Segre.

CiU i el PP es trobaran en els governs de les Franqueses del Vallès, a Sant Pere de Vilamajor, a Palau Solità i Plegamans, a Vielha i Mijaran, a Castell-Platja d'Aro, a Premià de Mar o a Roda de Berà.

CiU i ICV coincideixen en els governs de Rialb i dels Pallaresos.

Als Pallaresos s'ha produït la paradoxa que l'alcaldessa serà la número dos de CiU, ja que entre els caps de llista de CiU i d'Iniciativa no es van posar d'acord per veure qui seria el nou alcalde.

ALGUNS PACTES

ERC i el PP

- ▶ La Galera (Montsià)
- ▶ ERC, PP, UPM i ADMC
- ▶ Mont-roig del Camp (Baix Camp)

CiU i CUP

- ▶ Sant Celoni (Vallès Oriental)

El PSC i el PP

- ▶ Cervelló (Baix Llobregat)
- ▶ Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat)
- ▶ Cunit (Baix Penedès)

CiU i el PP

- ▶ Les Franqueses del Vallès (Vallès Oriental)

CiU, ERC i el PP

- ▶ Palau Solità i Plegamans (Vallès Occidental)

CiU, el PSC, el PP i Independents

- ▶ Sant Pere de Vilamajor (Vallès Oriental)

ERC, el PP, EPM i una trànsfuga del PSC

- ▶ Castelló d'Empúries (Alt Empordà)

El PSC, ICV, el PP i GIR

- ▶ Roses (Alt Empordà)

El PSC, ERC i el PP

- ▶ Benavent de Segrià

CiU i ICV

- ▶ Rialb (Pallars Sobirà)

CiU, ICV i GP

- ▶ Els Pallaresos (Tarragonès)

El PSC, ERC i el PP

- ▶ Torres de Segre (Segrià)

CiU s'entén amb el PP en sis pobles

● En sis municipis, CiU ha arribat a un acord amb el PP per tirar endavant el govern, amb pacte o amb suports puntuals: les Franqueses del Vallès i Premià de Dalt a la demarcació de Barcelona; Castell-Platja d'Aro a la demarcació de Girona; Vielha i Mijaran a la Val d'Aran, i Roda de Barà i el Catllar a les comarques tarragonines.

CiU ha establert també alguns acords fora de pròntic amb forces considerades a l'extrem oposat de la federació, com ara amb la CUP (Candidatura d'Unitat Popular) a Sant Celoni. CiU ha arribat a acords amb forces independents en poblacions com ara Argentona, Cabrera de Mar, Castellbell i el Vilar, Castellcir, Folgueroles, Vallromanes, Viladecavalls, Aiguaviva, Breda, Hostalric, Llagostera, Sant Martí de Llémena, Gósol, Granyanella, Vilagrassa, la Riba, Puigpelat, Tivissa, Torrelameu o la Mollosa.

El PP participa en divuit acords de govern

● El PP participa en acords de govern en divuit poblacions catalanes. A banda dels sis pactes establerts amb CiU, en té tres més amb el PSC, dos amb ERC, un amb ICV i sis més amb diverses formacions que han acordat governs conjunts. El PP dona suport a ICV a la població barcelonina

d'Olivella; al PSC, a Cervelló, Sant Feliu de Llobregat i Cunit, i a ERC, a la Galera. A Sant Pere de Vilamajor, el PP participa en el govern quadripartit, amb CiU, el PSC i formacions independents, mentre que a Roses l'acord és amb el PSC, ICV i grups independents, precisament per fer fora CiU del poder. A Benavent de Segrià, s'ha unit al PSC i a ERC per formar govern, i a Torrefarrera l'acord és amb els socialistes i amb independents. A les comarques tarragonines, l'acord més singular és a Mont-roig del Camp, on el PP i ERC donen suport als independents.

Cinc de no constituïts

ANNA BALLBONA

● Els ajuntaments de Sant Andreu de Llavaneres (Maresme), Cambrils (Baix Camp), Llavorsí (Pallars Sobirà), Olivella (Garraf) i Castellnou de Seana (Pla d'Urgell) no es van poder constituir encara. A Cambrils —on ja hi ha segur un tripartit— estan pendents d'un contenciós electoral que va interposar el PSC contra un vot que s'havia donat com a vàlid al PP i que li atorgava un altre regidor. A Llavaneres, CiU va posar un recurs per una errada en el recompte de vots que donava un regidor més a ERC. En el cas de Castellnou de Seana, on CiU va guanyar per només tres vots de diferència, ERC, que fins ara governava, va impugnar els resultats per suposades irregularitats.